

PUBLISHED BY TRIGLAV PTY. LTD.
ON BEHALF OF SLOVENSKI KLUB TRIGLAV — SYDNEY

YEAR/LETO: 3

SEPTEMBER — 1973

No./ŠTEV. 9

ZAUPANJE RODI PRVE SADOVE

Ni še dolgo od "porodnih krčev" Triglava, ko so nas hoteli nekateri prepričati, da je nakup zemlje za razvoj slovenskega družabnega življenja brezpomemben, češ, "Slovenci hočejo klub, kot ga imajo drugi, ne farmo!" Prav tako ni dolgo, ko smo slišali zagotovila, da se bo cena zemlji znižala, zato ne kupovati, da ne bomo denarja "metali v stran". Veliko nepotrebnega besedičenja je bilo v tem času. Dvom v uspeh Triglava je bil ob teh govoricah še večji, kot ob njegovi ustanovitvi.

Pa ne povsod! Pri Triglavu smo bili prepričani v uspeh. Vedeli smo, kam gremo in kaj hočemo. Zavihali smo rokave in z združenimi močmi in medsebojnim zaupanjem pričeli z delom. Trda je bila, a danes, komaj dve leti in pet mesecev po ustanovitvi Triglava in le eno leto in devet mesecev po nakupu zemljišča, **DO NAŠI POŽRTVOVALNI DELAVCI VRGLI PRVE "KUGLE" PO NOvem TRIGLAVSKEM BALINIŠČU!** Tudi otroci se že pozibavajo na novih gugalnicah in odrasli hladijo v senci lično popravljenih prostorov, ki bodo služili predvsem otrokom za šolo, po šoli pa odraslim za domače kramljanje in izmenjavanje misli. **TA STREHA JE TUDI SAD POŽRTVOVALNIH LJUDI, KI SO DALI BESEDO IN JO TUDI DRŽIJO, VEČKRAT V SVOJO LASTNO ŠKODO, KER PUSTIJO SVOJE DELO IN PRIDEJO DELATI K TRIGLAVU!** Zakaj vse to?

Mnogi ne morejo razumeti, kako je mogoče v današnjih časih in to še med nami v Avstraliji najti "norca", ki bi delal zastonj in še za druge. Ti in njim podobni so pač prcpali mnogo lepega. So njihovi starši računali za usluge, so prijatelji terjali povračilo pomoči? **DELO ZA DRUGE JE PLEMENITO!** Požrtvovalnost zboljšuje posameznike in bogati skupnost! Goriški Slavček, pesnik SIMON GREGORČIČ je nekoč zapisal:

"Ne, kar velevala mu stan,
kar more, to mož je storiti dolžan!"

Po tem merilu ima Triglav veliko "MOŽ", pa naj bodo to možki ali ženske. Razen požrtvovalnosti imajo ti "možje" še eno lastnost — zaupanje v lastno delo in veselje do slovenske družabnosti. Ne žive v preteklosti. V njih ni starih mrženj in spletk! Preteklost jim je zgodovina

in še to bežna. Žive za "jutri"; na "včera" so pozabili danes!

Kako prijetno je ljudem, ki imajo vsaj neko mero čednosti, kateri pravimo pozabljenje. **HUDO JE NJIM, KI POZABITI NE MOREJO!** Kaj bi bilo, če brat in sestra ne bi mogla pozabiti otroških preprirov? Kaj če se žena in mož ne bi mogla pogovoriti in pomiriti? Pozabljenje, oziroma pomanjkanje te čednosti, je večkrat težava tudi med nami v Avstraliji,

delno morda zato, ker mnogi zaradi prevelike oddaljenosti od domovine še ne morejo videti "danes", kaj še le "jutri".

...Svet gre naprej! Bomo mi stali? Ne! Triglav se mora razvijati in uapredovati v medsebojni pomoči in razumevanju. Triglavska zemlja mora postati mala domovina v tujini, kraj, kamor bomo VSI radi hodili, prostor, kjer bodo VSI — sinovi domovini — dobrodošli!

Biti Slovenec je tudi prednost

Slovenci smo rastle kot majhna smreka v senci velikih — pravijo jim kapniki, ker jih ubijajo kaplje, ki padajo z višjih dreves nanje — njih prirastek je neznaten, zato pa tembolj čvrst.

Slovence nas je potihem sram, da nas je na obličju zemlje tako malo; v tolažbo pa nam je, da živimo na enem od njenih najlepših koncev, kljub temu pa nam je nerodno, ker je še vedno preveč podeželski, zato smo sklenili, da ga čimprej spremenimo iz vrta Evrope v njeno predmestje. In to nam tudi iz leta v leto bolj uspeva, navzlic vsem javnim službam, ki naj bi skrbele za lepoto, čistost, zdravje našega življenjskega okolja. Pri vsem tem se nam lahko zgodi, da tudi mi doživimo Pirovno zmago v boju za napredek, obenem pa svoj dokončni poraz. Izgubimo dvoje: podobno svoje dežele in podobno svojega naroda. Da se ne bi napak razumeli: nisem proti nadaljnjemu razvoju, mislim pa, da je treba pri tem upoštevati takšno moderno tehnologijo, ki bi omogočila večanje industrijskega potenciala Slovenije brez pretiranega uvoza delovne sile, obenem pa ne bi kvarila našega življenjskega okolja — pokrajin, rek, gozdov, zraka. Ne pozabimo, da je danes eden glavnih problemov civilizacije, kako naj ukroti sama sebe.

Gre za to, da ohranimo Slovenijo kot eno najočarljivejših dežel Evrope, ne da pri tem trpel naš gospodarski razvoj. To je naš biti ali ne biti. Konec koncev cilj socializma ni industrializacija za vsako ceno. Vsekakor pa ne za ceno človeka.

Biti Slovenec, če pogledamo nase s stališča planeta, je tudi prednost. Ne le v gospodarskem pogledu — saj imamo, čeprav reven narod, tudi mi svoj delež pri splošni evropski blaginji — temveč tudi v kultur-

nem: smo na križpotju severa in juga, vzhoda in zahoda. Slovenec lahko, glede na to, da civilizacijsko pripada Zahodu, razume Zahod — in ne le razume, čeprav čuti utrip Vzhoda v svojem duhu, ker od tam izhaja po svojem poreklu, in — navzlic svoji krvi in politični usodi.

Iz vsega tega bi lahko nastala pri nas izvirna umetnost, v kateri bi se slovanska duša, kolikor je še v nas, ogledovala v zrcalu evropske ironije; zanos revolucije, kolikor smo ga ohranili, pa v luči zahodne

"KEEP YOUR MOUTH SHUT
AND YOU'LL NEVER BITE OFF
MORE THAN YOU CAN CHEW"

— W.G.P.

skepe. Naša kultura in umetnost bi morala biti konvergentna: sovpadanje severnjaške in južnjaške, vzhodnjaške in zapadnjaške duhovne klime in ustvarjalna sinteza — ne eklekticizem — vseh njihovih vzgrov, teženj, pobud, dognanj. Pri tem pa bi morala našemu malodušju vedno stati ob zavest, da ni naroda, ki ne bi mogel postati pomemben kot pospeševalec svetovno-zgodovinskega razvoja. In če je majhen po številu, nič zato. Katalizatorji so vedno neznatni v primeri s snovjo, katere spreminjanje pospešujejo — tudi v velikem loncu zgodovine. In da smo tudi mi z vsemi pomanjkljivostmi svoje formule za reševanje družbenih enačb že nekaj časa tak pospeševalec zgodovinskega procesa, o tem danes ne dvomijo več niti naši nasprotniki. Organizem, ki ga izpostaviš tujim vplivom, ali propade ali se okrepi. Če ga ne izpostaviš, pa je propadel že vnaprej, ker življenje, izločeno iz ostalega življenja, ni več pravo življenje. Slovenci smo rastle kot majhna smreka v senci velikih — pravijo jim kapniki, ker jih ubijajo kaplje, ki padajo z višjih dreves nanje — njih prisastek je neznaten, zato pa tembolj čvrst. Vendar je zadnje desetletje nekoliko drugače. Življenjske razmere za nas so se spremenile, senca okoli nas ni več tako temna — ampak, ali ni morda tudi zato postal naš les nekoliko manj gost? Manj čvrst in trd?

Mogoče pa se na soncu, ker smo bili tisoč let vajeni sence (ali ni pisal nekoč o tem že Cankar?), ne počutimo lagodno in zato, čeprav se tega niti ne zavedamo, ne čutimo prave hvaležnosti do tistih, ki so poskrbeli, da imamo več zraka okoli sebe in sonca nad seboj. Ali pa celo, da sebe na neki čuden način potišimo, trdimo, da ta zrak ni pravi zrak in ta luč ni prava luč. Če bi s tega zrelišča gledali in ocenili našo umetnost kot odsev življenja, bi našli v nji marsikaj. Mogoče tudi odgovor, zakaj je v nji toliko mraka.

(Revija Slovenija)

POMLADANSKI VEČER

s plesom bomo imeli v

Soboto 1. septembra 1973 (prvi dan pomladi) ob 8h zvečer v MASONIC HALL — Kane Str. — GUILDFORD. Ig-
ra plesni orkester "TRIGLAV".

Čaka Vas prijetna zabava! — Volili bomo "Cvet pomladi". Kot vedno, ima tudi tokrat mladina do 18. let prost vstop.

Pridite zgodaj, da ne bo razočaranja in da boste imeli več od prijetnega večera.

Za odbor:
J. & L. Berginc

OČETOVSKI DAN

(nedelja 2. septembra)

bomo letos praznovali z

DRUŽINSKIM IZLETOM NA TRIGLAVSKO ZEMLJO
— Bibby's Rd., ST. JOHNS PARK —

Prireditev bo ob vsakem vremenu! Imeli bomo ples, B.B.Q., mladinske in družabne igre, različna tekmovanja, srečolov in podobno. Če bomo do takrat že dobili film KEČKA OHČET 1973, Vam ga bomo ob mraku pokazali. Začetek ob 12h — konec ob 6h.

Oglejte si naše balnišče, gugalnice za otroke in prostor, kjer se bodo lahko Vaši otroci ob nedeljskih popoldnevih učili o lepotah Slovenije.

Vsi vabljeni! Pridite s prijatelji, da nas bo več! Vstopnina 50c; otroci in osebe s člansko legitimacijo Triglava imajo prost vstop!

TOKRAT JE BILO ZARES

Izgleda, da zadnje čase mislimo le na poroko, oziroma KMEČKO OH CET v Ljubljani. Pa kako naj ne bi, ko so pa vsi udeleženci (mlado-poročenci in opazovalci) prepolni hvale in navdušenja. Za tiste, ki se boste "poskusili" za "Kmečko ohcet 1974" par izvlečkov iz domačega časopisja v času letošnje ohceti:

"Veraj (22.5.73) je organizacijski odbor Kmečke ohceti seznanil pare s programom. Sestanek je bil v hotelu Lev, kjer so ženinom in nevestam umerili poročne prstane. Ob 7h zvečer je na Magistratu podpredsednik mestne občine Sergej Vošnjak sprejel pare. Ob 8.20 se je začel ognjemet na Gardu, ki so ga ženini in neveste gledali s Prešernovega trga. Od tam so odšli v veliko Union-ski dvorano, kjer se je pričela ob 8.30 otvoritvena prireditev Kmečke ohceti 73. Na njej so predstavili pare. Akademski pevski zbor Tone Tomšič pa je zapel vsakemu paru pesem v njegovem jeziku" (Delo).

"Medtem ko so dekleta trla koruzo in se pomerila v ročnih spretnostih, so se ženini letošnje Kmečke ohceti v Predvoru pri Kranju pomerili v povsem "moških" disciplinah. To naj pomeni, da so ga dobro pili in nasploh na najbolj moški način poskušali praznovati tiste zadnje ure

JUHEJ, KMEČKA OH CET

"Skoraj nemogoče je takole v dveh besedah izmeriti pomembnost tega velikega dogodka tako za posameznike, kot zблиževanje med narodi, vendar je vseeno vredno poskušati. Od tisočletne škofje Loke pa do rudarskega Velenja in svetovno popotniške Ribnice se razvnamajo stare šege in navade, se košatijo Kranjce, Dolenjke in štajerke, korajžneje kot sicer pokajo z biči potomci praslavnih furmanov, se babice in matere vbadajo s pečami —kdo bi vedel zakaj pravzaprav? Nekaj vendar mora biti na tej kmečki ohceti, ki smo jo po dolgem in počez skritizirali, prehvalili in ožigosali kot najboljšo in najslabšo prireditev psevdokmečkega značaja. Naj si bo že tako ali še kako drugače, množica, ki vsako leto naravnost pridre v "prestonico" Ljubljane, da bi se razkazala, naužila in za trenutek podoživela veliki trenutek slovenskega kmečkega in svetovnega poročnega obreda in vzdušje, je pravzaprav edino pravo merilo za veliki in enkratni spektakel.

Pravzaprav pa je za marsikoga že pravo doživetje, da po sredi Ljubljane za uro dve izginejo avtomobilski vozovi in zadoni nad asfalt prešerni vzklík hej bistahar, kot nekoč. Kdo ve?! In, kdo ve, kaj vse se dogaja v srcih ljudi, ki jih vsako leto kot magnet privablja v Ljubljano ohcet.

"Tribune bi že zdavnaj morale stati vsaj ob glavnih cestah," pravijo organizatorji, ko si dajejo duška s polnimi vrči piva (ljublanski Union je, mimogrede povedano, pokrovitelj letošnje ohceti), trde, da sta italijanski in češki par daleč najlepša, da "zunaj" precej več govore in ve-

do povedati o naši kmečki ohceti, kot pri nas (kot je sicer običajno!), da moremo in moramo našo kmečko ohcet primerjati z največjimi podobnimi prireditvami po svetu, kot so v italijanskem Viareggiu in drugod itd.

Je pa najbrž lepo, če povemo, da sta iz daljne Avstralije letos pripotovala kar dva para — uradni in neuradni. Prvega so izbrali slovenski društvi Triglav in Planica, JAT in Slovenska izseljeniška matica, kakor trde prizadevni organizatorji.

Bolj ali manj znano je, da si bosta poročna prstana nadeli dve dekleti, in sicer Slovenski Tancer iz domovine in Tanzer iz koroške Železne Kaple, da se je doslej v Ljubljani na kmečki način poročilo 89 parov, samo eden pa se je šele razšel — slovenski. Kateri, naj ostane skrivnost.

In: na sedem metru dolgem čolnu bodo trije zlati evropski prvaki pripeljali v tivolsko dvorano 3,40 metra visoko poročno torto, hkrati pa bodo pripravili štiri mesece dolgo uležano divjo svinjo po receptu iz pred 4.000 let. . .

Ob vsem tem bo cedila slin brigada 185 domačih in 32 tujih novinarjev, ki bodo z besedo, sliko in filmom ponesli našo kmečko ohcet po vsem svetu. Zadnjikrat se je naša kmečka ohcet 20 minut vrtela na zaslonih ZDA, kar je po približni oceni vredno 1.300.000 dolarjev, da ne govorimo o številnih gostih iz Neaplja, Švice, Avstrije in od drugod, ki so do zadnjega kotička zasedli ljubljanske hotele."

LJUBLJANSKA BANKA

Od Direkcije za razvijanje poslovanja z občani pri Ljubljanski banki smo prejeli pismo sledeče vsebine:

"Verjetno bi pri devizem varčevanju začasno zaposlenih Jugoslovancev v Avstraliji naša banka lahko nudila dovolj programov, ki bi bili zanimivi za naše delavce. Med drugim ugodna obrestna mera hranilnih vlog:

Navadno 7,5% (5,5% v devizah, 2% v dinarjih)

Vezana nad 13 mesecev 9% (7,5% v devizah, 1,5% v dinarjih)

Vezana nad 24 mesecev 10% (7,5% v dinarjih)

Nadalje stanovanjsko varčevanje in kreditiranje, varčevanje in kreditiranje razvoja kmetijstva, obrti, gostinstva in turizma.

Ob organiziranih obiskih stare domovine (dopusti in podobno), bi prav tako našli možnosti za sodelovanje tako glede odkupa deviz ali drugih uslug, ki bi jih naša banka lahko nudila."

Če želite več pojasnil, se obrnite na Direktorja za RPO pri Ljubljanski banki **g. Čiro Lendovška**. Naslov banke: Trg revolucije — Ljubljana.

Tiskovni sklad

Dali so: A. Moge \$1.00, M. Ratko \$2.00, J. Čuješ \$5.00 in M. Prebil \$2.00, I. Stanjko \$3.00. Upamo, da se jim bodo pridružili še drugi, ki cenijo naš napor in naš list.

Novoletni dar domačim:

SLOVENSKA KNJIGA "KOLEDAR 1974"

Dotiskana bo v začetku oktobra, tako da bo še dovolj časa za praznična voščila domačim, pa tudi prijateljem v Avstraliji. Knjiga bo broširana ter bo vsebovala *koledar s slovenskimi imeni*, mnogo slik iz domovine ter iz našega skupnega življenja v Avstraliji. *K sodelovanju smo povabili vsa slovenska društva širom Avstralije.*

Na naslovni strani, ki bo imela lepo fotografijo iz stare domovine, bo tudi primeren prostor za praznična voščila.

Pohitite z naročilom. *Priložite denar* (cena samo \$1.00 — poština vračunana) in pošljite na naslov: Triglav — News, Box 40. P.O. SUMMER HILL, NSW, 2130.

VISITING

"When I first saw the alpine town of Bled, I thought it had to be the setting for a Walt Disney fantasy: the misty lake with the tiny island in the middle; the tallspired church reflected in the still water; the wooded shores; an eerie castle shrouded in mist, clinging to the sheer rock-cliff, and the shadowy mountains in the background.

I expected Julie Andrews to appear and burst into song when the sudden ringing of church bells reminded me I was awake and it was Sunday.

Later we strolled through the woods to the village. Unfamiliar bird calls burst from the firs, poplars and chestnut trees and the ground was thick with golden leaves. Geraniums grew in the window-boxes of houses, children played on balconies, smilin and gigling when we

called to them. Delicious cooking smells tantalised us as we made for the shopping centre. We bought cards and miniature bottles of plum brandy, and the yummiest, creamiest cakes we had ever eaten.

Unhurried, and seemingly untouched by the outside world, Bled is a paradise for tourists. In winter, the lake freezes over to form a skating rink, nad there is first-class ski-ing nearby. In summer boating, bathing and horse-riding are popular. The newly opened golf course must be one of the most beautiful in the world. Hotel accomodation is first-rate and comparatively inexpensive.

Until we went to Ljubljana I had never heard of it. "Beethoven dedicated his Pastoral Symphony to our city," an elderly guide told me proudly."

By Kate Samperi

Woman's Day — May, 1973)

"GALA SILVESTROVANJE TRIGLAVA"

bo letos pri pogrnjenih mizah v izključivni dvorani

MONTEFANO FUNCTION CENTRE — SMITHFIELD

z vso postrežbo (predjed — slovesna večerja — pijača — kranjske po polnoči, da bomo lažje vstrajali do konca — slaščice in podobno) in *plesom od 9h zvečer do 2h zjutraj*. Igra naš plesni orkester "TRIGLAV". Prosimo, da pridete slovesnemu večeru primerno oblečeni. *Plesne obleke zaželeno*. — Če bo vse po sreči, bomo ta večer "oklicali" poročni par, ki bo zastopal Avstralijo na Kmečki ohceti 74 v Ljubljani. Izvolili bomo tudi "Dekle novega leta", ki bo prejelo lepo nagrado (v poštev pridejo dekleta in žene). *Posebnost*: Vsaka vstopnica bo šla v poseben zaboj iz katere bomo ob polnoči potegnili eno. *Dobitek* — PROSTA VOŽNJA Z LETALOM DO LJUBLJANE IN NAZAJ — dar ADRIATIC TRAVEL CENTRE!

Cene vstopnici samo \$10.00. Člani lahko na člansko izkaznico kupijo po eno vstopnico za \$8.00. Rezerviranja že sprejemamo in sicer samo pismeno s priloženim denarjem za vstopnino. Prostora je le za 500 oseb, zato pohitite! Naslov: Triglav — Box 40. P.O. Summer Hill, N.S.W., 2130.

TRIGLAVSKI "CHARTER"

Ker je zanimanje za obisk domovine okrog božičnih praznikov in novega leta iz leta v leto večje, bomo, da ljudem olajšamo potovanje, imeli

V TOREK 18. DECEMBRA 1973

J.A.T.-ovo letalo do Zagreba.

Vsi rojaki, ki bodo potovali s tem letalom bodo imeli PROSTO vožjo s posebnim avtobusom do LJUBLJANE.

Rojaki, ki se za ta polet zanimajo, naj se čimprej zglase v Slovenski pisarni na Triglavski zemlji ali še bolje pri g. LOJZETU KOŠOROKU na ADRIATIC TRAVEL CENTRE, 155 Bathurst Street, SYDNEY.

V VSE DELE SVETA — VAS QANTAS PELJA

MEDNARODNO SVATOVANJE V LJUBLJANI

Na deveti zaporedni "Kmečki Ohceti 1973", se je prvič predstavila Ljubljani, naši širsi domovini in svetu tudi Avstralija. Kar dva para nam je uspelo poslati. Za nas, pri Triglavu, kot organizatorju udeležbe mladih zakonskih kandidatov, je bil že to velik uspeh, poslati prvi avstralski par. Tembolj pa smo ponosni, da smo z udeležbo slovenskega para iz Avstralije dali organizatorjem v Ljubljani novo idejo o vsakoletni udeležbi Slovenskega izseljenskega para iz raznih dežel sveta koder prebivajo Slovenci. Po sporočilih naših ljudi ki so pristostvovali vsem prireditvam letošnje "K.O.", je vse bilo LEPO in VELIČASTNO. Mlada zakonska para sta se vrnila, tako tudi dve srečne avstralske mame LY-LE. Pri tej priliki ne smemo prezeti in izraziti zahvale Vsem, ki so nam in mladim na kakršenkoli način pomagali pri poroki, katere smisel ni samo "prijetno-pirovanje" ali turistična atrakcija, temveč čimdalje množično udeležbo kot razni mednarodni festivali, medsebojno spoznavanje, utrjevanje prijateljskih odnosov in s tem velik doprinos k miru v svetu.

V prvi vrsti se zahvaljujemo Slovenski-izseljenski matici, ki nam je posredovala pristanek in odobritev udeležbe naših parov s strani "ORGANIZACIJSKEGA ODBORA K.O." v Ljubljani, nadalje QANTAS-u in JAT-u za brezplačno potovanje ženinov in nevest, ter VIENA STUDIO iz Liverpoola za fotografiranje in filmanje v Ljubljani.

S tem ko smo zaključili prvo udeležbo Avstralcev na "K.O." se že pripravljamo za izbiro naslednjega para v letu 1974, ter vabimo vse, ki se nameravajo in želijo poročiti na "K.O." v Ljubljani po stari šegi oz. običaju, da se udeležijo 'tekmovanja' pri izbiri srečnega para, ki bo predstavljal Avstralijo na deseti "Kmečki Ohceti 1974" v Ljubljani. Vsa navodila kje in kako, bodo posebej objavljena. F. Mavko

POZDRAV Z NORVEŠKE

S svojega potovanja po U.S.S.R. in drugih krajih Severne Evrope sta se večkrat oglasili Mary in Ivanka RITLOP. Iz Norveške sta poslali še poseben pozdrav vsem članom in prijateljem Triglava. Zdaj sta že med nami in se jima lahko osebno zahvalimo za pozornost. Tudi Triglav ju ni pozabil. Pripravljenega imamo mnogo dela, da jima ne bo dolgčas po prijetnem vrandanju po svetu. Vsekakor smo veseli, da sta se vrnila!

TUDI DOMA IMAJO TEŽAVE

: Republiški skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja grozi, da bo letos sklenila poslovno leto z dokajšnjim primanjkljajem ter ostala brez rezerve, ki je potrebna za nemoteno poslovanje (Dnevnik).

: V prvem četrtletju je preko-račilo jugoslovansko mejo 3,3 milijona potniških avtomobilov, kar je za 11% več kot lani v tem času. Računati je, da je motornimi vozili v tem času pripotovalo 8,5 milijona ljudi (Dnevnik).

IZSELJENIŠKI PIKNIK

Tudi letos v začetku julija je bil doma vsakoletni Izseljenski piknik in to ponovno v ŠKOFIJI LOKI. Udeležilo se ga je tudi nekaj rojakov iz Avstralije, ki so bili tam na obisku, pa tudi nekateri, ki so se za stalno vrnili v domovino. Zastopan je bil tudi TRIGLAV. Naš pozdrav je navzočim predala naša poštvalna odbornica gospa MARIJA RITLOP z naslednjimi besedami:

"V IMENU SLOVENSKEGA KLUBA TRIGLAV V SYDNEYU, PRINAŠAM VSEM VAM, ZBRANI NA TEM PIKNIKU IZ VSEH KRAJEV SVETA, NAJLEPŠE POZDRAVE IZ DALJNE AVSTRALIJE. ŽELIM, DA BI SE V DOMOVINI DOBRO POČUTILI

IN DA BI SE ŠE VEČKRAT ZBRALI V TAKO LEPEM ŠTEVILU!

POSEBEN POZDRAV PRINAŠAM NAŠI IZSELJENSKI MATICI IN VODSTVU TEGA PIKNIKA."

Iz piknika smo dobili tudi karto s pozdravi in številnimi podpisi. Žal se nam je posrečilo "razšifrati" le nekatere: Marija Ritlop, Vera Valenci, Mila Šenk, Milena Gregorič, Fanči Piškur, Joe Richter, Anton Richter, Jack in Mary Tomšič, Elizabeth Fortuna, Franja in Mary Bahor, Jože Prešeren, A. Bradač, Johnny Fabec Frank in Uršula Tekalec, Franc Žugel in drugi, katerih nismo mogli razbrati. Vsekakor vsem pristrčna hvala in enako lepe pozdrave od nas pri Triglavu!

Gospa RITLOP na pikniku (Foto: V. Ovičaj).

PLAČEVANJE POKOJNIN IZVEN AVSTRALIJE

Še ni tako dolgo, odkar je senator T. Mulvihill predložil senatu peticijo Triglava v Sydneyu, v kateri smo izrazili željo po spremembi izplačila pokojnine avstralskim državljanom. Triglavu je kmalu sledila italijanska emigracija in druge skupine. Trud se je izplačal. Tu ponatiskujemo postopek, ki je za izplačilo pokojnine izven Avstralije potreben. Obavljamo ga v celoti in v izvirniku, da ne bo morebitnih nejasnosti:

PAYMENT OF PENSIONS OVERSEAS

YOU MAY NOW RECEIVE YOUR AGE, INVALID, WIFE'S or WIDOWS pension in any country.

This applies whether you are planning to live permanently in another country or if you are only intending a temporary absence from Australia.

METHOD OF PAYMENT

Your pension will be paid at current rates and broadly under the same conditions as in Australia.

You should discuss your travel plans with the Department as early as possible, so that arrangements for payment of your pension can be made before you leave Australia. Payments overseas generally will be made at four-week intervals.

On a brief visit you may not wish to receive your pension overseas, but instead may wish to appoint an agent in Australia to receive cheques on your behalf, or arrange for the Department to hold your payments until your return.

CONDITIONS

You need to meet three conditions before you can receive your age, invalid, wife's or widow's pension in another country:

- you have to satisfy the normal pension residence conditions;
- your pensions must be granted from a date before you leave Australia; and
- you can only obtain payment of your pension in another country if you have left Australia on or after 8 May 1973.

OTHER POINTS

Pensioners recently returned to Australia

If you are granted a pension after having recently returned to Australia, your pension cannot be transferred overseas until you have been back in Australia for 12 months. This condition, however, may be waived in special circumstances.

Supplementary assistance

Supplementary assistance will not be available if you are receiving your pension overseas.

If you are a married pensioner receiving supplementary assistance and your partner goes overseas while you remain in Australia, you will receive supplementary assistance at the single rate.

ADDITIONAL AUSTRALIAN BENEFITS AVAILABLE IN OTHER COUNTRIES

Funeral benefits and the special pension will be paid if you are overseas. The special pension is payable for 12 weeks after the death of one member of a pensioner married couple.

SOME SERVICES AVAILABLE ONLY IN AUSTRALIA

The Pensioner medical service will continue to be available only in Australia, as will the reduced rates for pensioner's radio and television licences and telephone rentals.

FURTHER INFORMATION

If you want more details on the payment of age, invalid, wife's and widow's pensions overseas you should enquire at the nearest office of the Australian Department of Social Security.

Australia House,
50 Carrington Street
Tel.: 20255 — SYDNEY

ASSISTED PASSAGE

Večkrat dobivamo vprašanja, če lahko tudi iz naše domovine pridejo ljudje na takimenovan "Assisted Passage" (v tem primeru krije večino potnih stroškov avstralska vlada). Odgovor je: Da, če le izpolnjujejo predpisane pogoje. Ob koncu meseca maja t.l. je bilo v Jugoslaviji 231 oseb, ki so čakale na razgovor s predstavniki avstralskih oblasti v Jugoslaviji, 743 je bilo takih, ki so svoje razgovore že opravili in so čakali na odločitev avstralskih oblasti, 359 osebam pa je bilo potovanje s plačilom samo delnih potnih stroškov že odobreno.

Zanimanje za izseljevanje v Avstralijo je v Jugoslaviji še vedno precejšnje. Ob koncu maja t.l. je imelo 1812 oseb vložene prošnje in so čakali na razgovor s predstavniki Avstralije, 1563 pa jih je čakalo na končno odobritev vselitve v Avstralijo. Istočasno jih je čakalo v U.S.A. 2106 na izid njihove prošnje za Avstralijo (pa pravimo, kako dobro je v Ameriki in kako slabo tu!).

Obisk turistov

S 1. septembrom stopajo v veljavo novi predpisi o izdaji potnih dovoljenj za obisk Avstralije.

Po novi odredbi, bodo turisti izpolnili zelo enostavno vprašalno polje, pokazali potrdilo o povratni karti za Avstralijo, veljaven potni list ter izjavo o možnosti vzdrževanja za dobo obiska v Avstraliji. Obiski bodo trenutno dovoljeni za dobo treh mesecev. Vize bodo izdane takoj.

Turisti se ne bodo smeli zaposliti in če bodo vložili prošnjo za stalno bivanje v Avstraliji, taka prošnja ne bo sprejeta. Kršilci predpisov ne bodo dobili ponovne vize za Avstralijo za dobo petih let.

TOTI VEČER

Naša julijska prireditev pod gornjim imenom je odlično izpadla. Ljudje so bili veseli in v našo blagajno smo dobili nad \$300.00, kar nam v tem času, ko delamo balinišče in popravljamo družabne prostore zelo prav pride. Vsi smo se čudili številnemu obisku, ker je bilo tako kislo vreme in povprečni mladosti vesele družbe (25-30 let). Danica in Jože FIŠER, ki sta nam večer pripravila (s pomočjo zvestih sotrpilov), sta sicer utrujena, a z zadovoljstvom legla spat, četudi je že bil skoro "beli dan". Naši novi, mladi odborniki obetajo zaželeno in potrebno ožitev duha v naših vrstah.

Golaž je bil zelo dober, klobase kot vedno; ni jim kaj reči! Predvsem je obiskovalce presenetila nova razsvetljava dvorane, ki ni dajala le občutka domačnosti, temveč je do dobra ogrela srca vseh prisotnih.

DRUŽINSKI PRAZNIKI

Sedem let poročnega življenja sta praznovala Danica in Jože FIŠER (2.7) iz Marikville, 29 letnico skupnega življenja pa Milena in Fredi MAVKO (29.7) iz Canley Heights. Trideset letnico bosta praznovala prihodnje leto v Sloveniji, če bosta lahko ostala tam vsaj tri mesece. Da, imeli smo še eno pomembno obletnico pri porokah. Kar 20 let je preteklo (15.8), odkar sta se vzela Marija in Mirko RITLOP (Verjetno se je zaradi tega slavila gospej Mariji tako mudilo iz Dobrne v Earlwood!). Po dolgem času je bila na lepem družinskem prazniku ponovno zbrana vsa družina.

Nad vse vesel dogodek je bil pri družini Štefana ŽEKŠA. Štefan se je pridružil zvezi "starih očetov". Hčerka Zlata, poročena DI MAS-CIO, je rodila prvorojenčka in sicer 9. julija v Fairfield Hospital-u. Ime so mu dali DANIEL. Na Triglavski zemlji smo po prostovoljnem delu praznovali rojstni dan Borisa ZLATIČ-a (2.8). Imeli smo celo torto polno sveč, ki jih je Boris z eno "sapo" ugasnil. Praznovali so tudi pri RATKOVIIH, kjer je imel Shony svoj rojstni dan. Kmalu bodo jedli z veliko žlico pri GRČEVIH in JAZBEČEVIH. V prvi polovici (dneva ne smemo povedati), oktobra bosta namreč imeli gospodinjini svoj rojstni dan. Koncem istega meseca bo praznovanje pri RITLOPU (30. 10), ko bo imel gospodar svoj rojstni dan (to bo "party"). Da ne pozabi-

mo: v novembru (14.11) bo ponovno "21" g. Korl HREN. Posebnih vabil za to priliko ne bo pošiljal, zato se kar sami povabimo! Razen veselja in sreče smo imeli tudi malo smole. Na operacijo je odšel Jože FIŠER, a ni bilo preveč hudo, saj je že po par tednih krepko zabijal žeblice na naši bodoči šoli. Dalj časa že "marodira" Zvone PLEVČEK iz Penritha, enako tudi naš direktor Mile ŠIRCELJ. Obema in vsem, ki niso pri najboljšem zdravju, želimo skorajšnje okrevanje.

Tik ob zaključku lista smo "odkrili" še nekaj praznikov:

Rojstni dan je praznovala gospa M. OVIJAČ (22.8), enako A. BATIČ (24.8) in S. VERZEL (30.8). V septembru pa bosta praznovala še E. KUKOVEC (8.9) in K. KUKOVEC (10.9). Za oktober so napovedana še naslednja slavlja: rojstni dan B. RAJTAR (4.10), J. VORŠIČ in T. VORŠIČ (oba 6.11) le kako sta se "našla" z enakim rojstnim dnem?, ter V. BREKAN (12.11) in O. BREKAN (18.11).

KRISTILI SO

V soboto 18.8.73 so nesli h krstu v Slovensko cerkev v Merrylands-u Dolškovega sina, ki je dobil ime EREK, ERNEST. Botrovala sta gospa Justi PORŠEK in gospod Lado BREKAN.

"NE KLIČI VRAGA"

Ne kliči vraga, je naslov šaljive enodejanke, ki jo je v soboto 4. avgusta zaigrala igralska skupina SD-Sydney. Šaljivko je spisal Jaka Stoka, režirala pa jo je gospa Vlasta Klemenčič.

Čeravno je igra že stara in smo si jo ogledali daleč od domovine, nas je že scena, ko se je dvignil zastor, spomnila na stare, preproste kmečke izbe doma. Velika krušna peč in klop ob njej, na sredini miza z nekaj stoli in v ozadju še en "sporčet" na katerem je mama Polona vstrajno kuhala poletno in se še bolj vstrajno kregala s svojim možem (bogatom posestnikom LEVIČAR-JEM) glede poroke njune hčere Milke. Levičar vstraja da se hči poroči z Meteljkovim Mihom, ki je sin bogatega kmeta (oče vidi samo njegove repe v hlevu, pa senožet in denar), mati Polona pa, kot vse matere "drži" s hčerjo in hoče za zeta Tončka, ki ga Milka ljubi (oče pa ne, ker je revež!)

Meteljkov Miha, ki je Milkin resen snubec, pride lepega sončnega z "marelo" snubit k Levičarju. Mati Polona se revčka, ki si zaradi glavo-bole (in zaljubljenosti) ne sname niti klobuka, ko vstopi v izbo, pošteno privošči. Revežu je tako nagajala, da sklene skočiti v vodo (pa najbrže ni bilo nobene blizu). Odhlača jako nesrečen (zares jako, jako žalosten) na Milkino veliko veselje, kajti ravno takrat v izbo pogumno vstopi njen Tonček. S sejo se je vrnil in poleg vil, verige in dolgega "štrika", je v bisagi prinesel tudi svilen ruto za Milko. Komajda se je dobro odela, že je bilo slišati očeta Levičarja. O kakšna panika! Kako naj Tonček gre iz hi-

še neopazen, ali kam naj se skrije pred hudim očetom. Mati Polona predlaga veliko krušno peč in tja sta ga stlačili. Levičar priropota v hišo pijan (kako tudi ne, saj je "praznoval" 25-letnico poroke s svojo Polono) in spet prične robantiti glede Milkine poroke. Vstrajno poleg kliče vraga in vrag, ne bodi len res pride iz peči (Tonček ni samo priden in pošten, pač pa tudi prebrisan) Hudo prestraši Levičarja, ko se pred njim prikaže z vilami, verigo in vejo in ko zapovrh zahteva še vrečo moke, gnjat in mošnjo denarja (Duše Levičar res ne bi rad dal!) Brez barantanja dobi "ta črni vrag" kar hoče, pomislite, celo Milko. Na koncu namreč Tonček, pošten kot je, prizna očetu, da ga je prestrašil. Vse je torej lepo in prav in "ohcet" je zagotovo bila vesela, čeravno je nismo videli.

Dvorana v Masonic Hall v Merrylandsu je bila polna gledalcev in smeja. Še bi si želeli česa podobnega, kar priključa dobro volje in spomine na dom.

V igri so igrali: oče Levičar je bil g. Lojze Kmetič, mater Polono je zelo uspešno zaigrala Nada LACHNER, njuno hčer Milko je uprizorila Danica BRKOVEC, njen snubec Meteljkov Miha pa je bil Daniel BRKOVEC in Tončka je zaigral Albert VENE.

Zelo lepo odersko opremo pa so pod vodstvom Marjane VOJSK in Rudija Kužnika izdelali marljivi fantje, ki jih je preveč, da bi vse omenjali. Šepetalka (ki je zelo težko sedela v svoji "koči" pod odrom) pa je bila. Mihela Šusteršič.

Danica Novak

STARŠI!

Imeli bomo šolo — ob nedeljah od 2h do 4h. Bi želeli, da jo obiskuje tudi Vaš otrok. Izpolnite in oddajte kateremu koli oddaljenemu.

Ime in starost otroka

(dobrodošli vsi od 4. do 14. leta)

Ime družine (telefon) podpis

Naslov:

VSEM OBISKOVALCEM

Pozdravljeni na Triglavski zemlji; dobrodošli v Triglavski skupnosti!

Mnogo truda smo vložili v ta košček zemlje. Mnogo žuljev se je prijelo rok naših nesebičnih članov, ki so nam pripravili prostor za skupno družabnost (in se jih še bo). Pokažimo jim, da njihov trud cenimo s tem, da se bomo na tej zemlji DRŽALI PRAVIL, ki so za sožitje skupnosti potrebna. To ne bo težko, če bomo drug drugega gledali kot DOBRODOŠLEGA GOSTA v svojem domu in če se bomo istoačasno vsi vedli kot na obisku pri prijatelju, s katerim želimo deliti veselje in kateremu smo pripravljene tudi pomagati, če treba.

Naj bo ta prostor naš skupni dom v Sydneyu; spomin na domovino starejšim — kraj prijetnega razvedrila

mlajšim — sreča otrokom v toploti slovenske domačnosti!

Se strinjate s to željo? Potem še pridite! Vrata doma so odprta tudi tistim, ki so že pozabili, kako domu podobna je toplina slovenske skupnosti v tujini. In če se ne strinjate — NE MEČITE BLATA, KER BOSTE IMELI UMAZANE ROKE! Polščite si drugi prostor, tak, da bo zadovoljeval Vaše potrebe in boste v njem našli srečo.

Mi želimo, da bi bili vsi rojaki, kolikor se le da, SREČNI — zato delamo in se trudimo za skupnost! Dobrodošli in še pridite!

P.S.: Triglav si pridržuje pravico povedati vstop na zemljo vsem, ki se ne bodo držali predpisov ali se bodo nedostojno vedli.

ZIMSKA PRIREDITEV

Imeli smo jo 4. avgusta. Vodila sta jo Kristina in Emil KUKOVEC. S pomočjo dobrih sodelavcev sta opravila svojo nalogo zelo dobro. Vkljub temu, da sta bili ta večer dve slovenski prireditvi, oddaljeni druga od druge le 3 km (na eni je bila celo slovenska igra, kar je bilo posebej škoda), je bila dvorana že ob 8h dobesedno nabita. Še nikdar (razen na Silvestrovanju), nismo imeli Slovenci toliko ljudi v tej dvorani. In kako razpoloženje! Da ste ga sodoživeli! Srečni obrazi, veselo razpoloženje! Nismo se "drli", niti kričali. Navzočim v čast in priznanje: nobeden ni bil "tečen", "nadležen" ali "prveč" razpoložen. Odhod iz dvorane je bil res vreden kulturnih ljudi.

Več prireditev s takim vedenjem, pa Vam jih bomo prirejali tedensko!

ZVEZA Z DOMOVINO VEDNO TESNEJŠA

Razdalja z domovino se iz meseca v mesec krajša. Ne sicer v km, pač pa v medsebojnem oznanju in obiskovanju. V zadnjem času so bili tudi obiski iz Sydneya precej živahni: Na krajši obisk sta ošla ga. in g. Hren (sta že nazaj), prav tako družina g. Božidarja Mavka. Marija Ritlop, ki nas je tako junaško zastopala na Izseljeniškem pikniku v škofji Loki se je tudi vrnila in sicer zdrava ter v spremstvu svojih hčera gđ. Marčke in gđ. Ivanke. Vrnili se je tudi g. Vinko Ovičaj s sinom ter Marija in Lojze Košorok. V kratkem pričakujemo povratek g. Teodorja Černute iz St. Marysa, ki se vkljub 20 letni odsotnosti zelo dobro počuti med domačimi. "Prav lepo se imam doma. Domovina je vedno najlepša", je sporočil uredništvu. Tudi družina Radov iz Cabramatte, ki je odšla na tri mesečen dopust, se počuti dobro, da navedemo le par srečnih, za katere vemo, da hodijo domov. Več se jih pripravlja za letošnji december, ko bo imel Triglav svoje

letalo do Zagreba in pa naslednje leto za maj, ko bo šel naš "Charter" s poročnim parom iz Avstralije in svati naravnost na Brnik in potem vsi skuaj na KMEČKO OHCET 1974 v Ljubljano. Tudi na izseljenškem pikniku bomo dobro zastopani. Če bo vse v redu, bo Triglav, zastopal g. F. MAVKO, Planico pa g. A. OBLEŠČAK.

V VSE DELE SVETA VAS QANTAS PELJA

OPOZORILO DOPISNIKOM

Dopise, ki smo jih prejeli od M. Klem. in M. Stop., bomo objavili v naši decemberski številki, ki bo izšla koncem meseca novembra. Vsi dopisi za to številko morajo biti v rokah uredništva najpozneje do 10. oktobra; enako tudi oglasi!

TOKRAT PRVI!

Iz Wollongonga so nam sporočili, da je naša PLANICA pri letošnji "BAKE — A — CAKE COMPETITION" dobila prvo mesto! Uspeha smo veseli vsi Slovenci, predvsem pa rojaki v Wollongongu in člani Planice. Ker smo morali to številko predčasno zaključiti, ne moremo kaj več napisati o lepem uspehu in požrtvovalnem delu. Upamo, da bomo to lahko naredili v prihodnji številki.

"TRIGLAV" izhaja četrtletno in je namenjen članom S.K. Triglav v Sydneyu. Izdaja ga uredniški odbor. Odgovorni urednik Jože Čuješ. Za upravo odgovarja Marija Ratko. Naslov: Box 40, P.O. Summer Hill, 2130. List ni na prodaj.

Printed by Mintis Pty. Ltd.

NAŠA NARODNA PRETEKLOST

SLOVENSKI GRB.

V Argentini izdajajo rojaki list "SIJ", ki je avgusta 1972 objavil zanimivo razpravo o slovenskem grbu. Napisal jo je rojak C. PUNTAR, ki prihaja med drugim do sledečih zaključkov:

"S heraldiko se med Slovenci ukvarja, doma in na tujem, verjetno komaj kaj več kot deset oseb. Ker sem eden izmed tistih, bi rad tudi jaz povedal nekaj stvarnih in kratkih podatkov o našem — slovenskem — grbu. S sistematičnim nabiranjem in zbiranjem gradiva o slovenski heraldiki se ukvarjam že nekaj desetletij, zato lahko potrdim:

TISTE TRI ZLATE ALI SREBRNE ZVEZDE, S POLMESECEM ALI BREZ NJEGA, NISO RESNIČNI IN PRAVI SLOVENSKI GRB. Samo kratek resume iz obširne in neobjavljene razprave:

Prvi zgodovinski in najstarejši vir tega grba zasledimo na pečatu neke listine grofa Viljema Heunburga, datirani dne 28. januarja leta 1226. Grofje Heunburg ali Vovbrški so izumrli 1. 1322. Vsa njihova gospostva so podelovali Žovneški gosposode, kasnejši Celjski grofje. Njihov prvotni grb (Urwappen) je bil srebrn ščit, z dvema poševnima prečnikoma rdeče barve. Temu svojemu družinskemu grbu so pridejali tudi grb Vovbrških ki je bil: tri zlate zvezde na modrem polju. Od tedaj naprej so imeli Celjski svoj grb razdeljen na štiri polja, (a, b, —, b, a) na njih grba Celjskih in Vovbrških. Ta pravi grb Celjskih je veljal vse do smrti zadnjega Celjana, Ulrika, ki je bil umorjen 16. novembra 1. 1456 v Belgradu. Ob njegovem pokopu v Celju je poslal cesar Friderik III. svojega herolda, ki je na grobu zadnjega Celjana razbil njihov grb z zgodovinskim vzklikom: "Danes grofje Celjski in nikdar več!". Tega dejanja pa ni napravil iz emotivno-sentimentalnih nagibov, temveč je bil to zgodovinsko-pravni akt; heroldi so bili takrat na dvorih nekakšni ministri za grboslovje.

Toliko o izviru in koncu grba z tremi zvezdami.

Tista smešno-žalostna zgodba o "slovenskem" grbu treh zvezd in muslimanskega polmesca pod njim pa se je začela kmalu po famoznem "ujedinjenju". Takrat smo z Vidovdanske ustavo dobili tudi "slovenski" grb. To ni bilo samo "bratovsko" darilo, temveč ukaz v obliki zakona in ustave. Zgodovinsko je dokazano, da nihče od Slovencev ni sodeloval pri določanju novega državnega grba. V prvem, provizornem grbu smo bili, zastopani z ilirskim grbom. Ta grb izvira iz fantazije Pavla Ritera Vitezovića in katera je objavil 1. 1701 v svoji znani Stematographii. Ko se je pripravljala Vidovdanska ustava in dokončna oblika državnega grba, je dr. J. Mal v Slovincu napisal in prosil, da ne bi polmesec predstavljala Slovenije, ker to heraldično znamenje nima nobene tesnejše zgodovinske zveze s Slovenci, razen da so trpeli pod surovo silo turškega polmesca. Dodal je še: "Toda če bi bilo res potrebno ta spomin na žalostne čase osmanske groze ovekovečiti simbolično tudi v grbu, bi bila ta oznaka pač mnogo primernejša za srbske dežele, nego li za Slovence". Na ta popolnoma stvaren članek je dr. Mala silovito napadlo Jutro. Slovensko hlapčevstvo

in servilnost sta nastopila v boj proti "plemenskemu separatizmu". Zgodovinar dr. Mal je napadavcu strokovno odgovoril, zlasti na njegove zmešane pojme o grbih in heraldiki, obenem pa nam je zapustil napisan dokument, da Slovenci niti zahtevali nismo, da imejmo grb, ki bo predstavljal Slovenijo v državnem grbu. Takole piše dr. Mal:

"Ako pa je že osrednja vlada smatrala za potrebno — Slovenci tega n i k o l i zahtevali nismo, — da se v skupnem državnem grbu označi poleg Srbije in Hrvatske tudi še Slovenija, je menim. pač naša dobra pravica, da smemo o tej zadevi izraziti tudi svoje mnenje."

Navkljub temu so nam "utrdili" grb s trem zvezdami in polmescem! Za to zadnje poglavje pa nam je zapustil dr. Celestin Jelenc v pravem času napisano poročilo.

Takole piše dr. Jelenc in zaključuje svoj članek:

"Vidovdanska ustava je bila v nevarnosti, da ne dobi zadostnega števila glasov. V lovu za njimi je predsednik srbske vlade N. Pašić ob-

denburški, tirolski, šlezijški, prav tako številni orli v grbih plemiških družin. Podobne prepone ali zaščitnike so nosili razni rodovi vojaštva v stari Avstriji, v carski Rusiji, pa v stari Prusiji. Med zadnjo vojsko sem jih tudi videl pri nemškem vojaštvu. Nosilo jih je vojaštvo takomenovane Wehrmachtskontrolle.

V stari, karadjordjevski Jugoslaviji, kjer je bila ideja "troimenskog naroda" ali "jugoslovanske nacije" propagirana uradno, je bilo življenjsko nevarno razpravljati o pravicah ali o izkoriščevanju Slovencev. Tako se ni nihče dvignil in povedal, kako je s tem "slovenskim" grbom.

"Slovenski" grb, tri zvezde s polmesecem, pa so po svetu raznesli politični emigrantje in z njim šarilo, po domovih in cerkvah, po zborovanih in razstavah, največkrat nepoučeni in v zmotnem mnenju, da je to resnični slovenski grb. Krivda pa leži pri starejši generaciji, ki ni prav nič pisala in razpravljala o narodnih in državnih simbolih. To zamujeno moramo nadomestiti, vsak po svojih močeh."

ŽIRI NAD ŠKOFJO LOKO

(Foto: Rodna Gruda)

ljubil trosanskim muslimanom, da jim zameno za glasove da v grb kraljevine SHS njihov polmesec. Tako je prišel v skupni grb pod srbskim in hrvaškim grbom še bel polmesec."

Pri nadaljnjem nabiranju podatkov in gradiva iz te usodne dobe slovenskega naroda sem mogel ugotoviti še naslednje: Poročilo, ki ga je napisal dr. Jelenc, je dobil ustno od dr. Vekoslava Kukovca, ki je bil v Pašićevi vladi minister za socialno politiko, prav v času glasovanja Vidovdanske ustave. To dejstvo poudarja vrednost in avtentičnost napisanega poročila dr. Jelenca. Tisti muslimanski glasovi za ustavo so Pašiću resnično pomagali, ker kljub temu je bila izglasovana le z 27 glasovi večine. Nad vse pa je zanimivo to, da med podpisni ministrov, ki so podpisali ustavno-pravni akt o novem grbu, ni podpisal dr. Kukovca, pač pa je podpis J. Puclja, ki je edini s svojimi privrženci glasoval za centralistično ustavo.

Tako imamo pojasnen izvir muslimanskega polmesca v "slovenskem" grbu. Trditev, da je polmesec vzlet iz grba vojvodine Kranjske, namreč iz napršenega orlova štita, je pa popolnoma izmišljena stvar. Res, da spominja orlova prepona na njegovih prsih nekoliko na obliko luninega krajca, toda podobne prepone imajo tudi orli v drugih grbih n.pr. bran-

Po zadnji vojski je Slovenija dobila spet nov grb. Pravzaprav to ni grb, temveč emblem, ki je povzet po skupnem jugoslovanskem.

Opomba: Če ima kdo izmed bralcev kako stvarno pripombo, ki bi doprinesla k jasnosti slovenskega grba, naj nam jo sporoči. —Uredništvo.

FOREIGN LANGUAGES IN THE NEW AUSTRALIAN SOCIETY

The 1971 Census revealed that of our total population of 12½ million over 2½ million were born overseas, a proportion of one in five. To these we need to add, of course, those born in Australia of one or more migrant parents. This produced a ratio of between one in three and one in four of our population being either a migrant himself or the child of a migrant. This is a situation which was never equalled in the history of migration to the U.S.A.

In the face of such statistics it cannot be sustained that Australian society should have a monolithic structure nor that our social and cultural values can remain static. Whether we like it or not, our society is already so diverse that conformism is no longer meaningful in the absence of a generally accepted pattern

to which we may conform.

If we wish to see emerging from the diversity of cultures now in evidence in Australia one recognisably and distinctively Australian culture, it will be clear that the school has a major part to play. Its role will be to present in its curriculum, material which is relevant to the current life of the nation and of the students. This search for relevance will imply setting migration in its right perspective and stressing the value to the community of the cultural diversity which has been injected into our Australian life.

It is encouraging that moves are afoot at present to give attention to reform of school curricula. I understand that my colleague, the Australian Minister for Education, has recently announced the allocation of the sum of \$1½ million over the next two years for the establishment in collaboration with the State Education Departments of a national curriculum centre. Its role will be to undertake curriculum development tasks when asked to do so in relation to the subject-matter presented in Australian schools. This is a very significant development, and I would be hopeful that we may see migrant

languages and migrant cultures receiving the consideration they deserve.

There are many reasons for desiring this development, but I would mention four of the most cogent: —

Frist, there is an intrinsic worth in exposing students to broader horizons than those surrounding their school. Because of Australia's isolation, our schools need to make a particular effort to provide such stimulation. Traditionally this thinking has led to the teaching of one or two European languages, usually French and German. Whilst recognising the value of this exposure, I would see great value in broadening the spectrum of that exposure to embrace other European languages now spoken by hundreds of thousands of our fellow Australians, and especially in centres where ethnic communities have taken solid root.

Secondly, introducing migrant languages and cultures into our schools greatly enhance the teaching of citizenship, a field to which urgent attention needs to be given. This task implies not only preparing newcomers to take their place in Australian society, but enabling all to understand how richly diverse that society is and what citizenship in it involves. (Turn to page 6)

DVOJE DOMOVIN IN JAZ

Thirdly, we owe it to the newcomers who join us to provide friendship, guidance, and support in times of stress. This involves the need to use the migrant's language as the vehicle of our communication. It is a sad commentary on our past attitudes that the linguistic resources brought so lavishly to Australia during the last 20 years have been allowed to run down so that today we face a national shortage of qualified interpreters. The long-term solution to this problem — and my Department is currently implementing immediate measures — is to conserve and develop the linguistic resources we have in our midst. In this the secondary school must play an initial role.

Finally, and perhaps the most compelling of all these reasons should be our concern for the human dignity of those who choose to take their place in the family of the Australian nation. **We do not seek to rob these people of their identity, nor to compel assimilation on our conditions or at a tempo we determine.**

By A. J. Grassby,

The Minister for Immigration.

Part of the paper presented at the State Conference of the Modern Language Teachers Association of Queensland.

VAŠ NASLOV

Pogoste so pritožbe, da rojakom ne pošiljamo časopisa in in drugih obvestil. Ste že kdaj pomislili, da nimamo Vašega naslova? Sporočite nam ga, posebno šče, če ste se preselili. Naš naslov: "Triglav", Box 40., P.O. SUMMER HILL, 2130.

NAŠE in MODA

The Sun-Herald (Sydney, 12 avgusta 73) je na sedmi strani prinesel sliko treh brhkih deklet, oblečenih v najnovejši modi. Vse to je bilo v zvezi z vsakoletno razstavo oblek, ki jih izdelajo učenke srednjih šol. Pod fotografijo je sledeči napis:

"Dresses modelled by Andrea Sodya, 16, of Canterbury and Susan Mehmet, 16, of Randwick, contrast with a 1920 original on Christine Jones, 14, of North Sydney at a schoolgirl's fashion parade at the Wentworth Hotel yesterday."

Iskrene častitke naši Andreji. Marsikdo, ki je gledal fotografijo in tekst pod njo, si pač ni mislil, da je Andreja Slovenska ker je bil njen priimek napisan SODYA namesto SODJA!

Andreja je obiskovalcem Triglavskih prireditvev dobro znana, saj nas večkrat razveseli s prijaznim nasmehom, predvsem pa z zelo okusnimi oblekami.

POSEBNO VOŠČILO

FRANCU KLEMENS-u, ki je praznoval svoj rojstni dan 13.8.73 žele vse najboljše žena, sinovi, hčerke, zeti, snahu, predvsem pa vnuki in vnučinke. Vse najboljše tudi njegovim najstarejšim hčerkam (26/8) MILKI, poročeni STOPPEL od vseh domačih, predvsem pa od moža in otrok.

I Š Č E M

Življensko družico. Star sem 33 let, imam svoje stanovanje, ne kadim in ne pijem alkoholnih pijač: Ker ho- dim malo med družbo, sem se odločil, da si s pomočjo oglasa poiščem iskreno sopotnico v življenju.

Ponudbe na: "Momak", Box 40. (C/- Triglav), SUMMER HILL, 2130.

Skozi leta nazaj, lahko bi rekla, vse od začetka obstoja naše Izseljenske matice, vse odkar se srečujemo in dopisujemo z vami, dragi rojaki po svetu, se srečujemo tudi z vašim problemom: dvoje domovin in jaz. "Domovina je ena, nam vsem dodeljena..." je zapisal naš veliki pesnik Župančič. A naši izseljeni ljudje imajo dvoje domovin, kar vsi in vsak po svoje bolj ali manj občutijo, pa naj bodo stari ali mladi, pa naj bodo na tujem desetletja ali le nekaj let, v deželah, ki so zelo daleč od nas in deželah, ki so nam malo bližje.

Pred desetletji je šel na tuje mlad fant, šlo je na tuje mlado dekle in sta si tam daleč nekje z velikim trudom ustvarila vsak svoj dom. Dobil sta družini in prve korenine so pognale v tuji zemlji. Vse krepkeje so rasle in se z leti razraščale. A korenine doma na silo pretrgane, so tudi ostale žive, čeprav so sahnile, a ostale so žive. Te korenine so bile domači, ki so ostali: oče, mati, sestre, bratje. To je bil dom, čeprav morda hudo majhen in reven, morda domača jablana, morda potoček v dolini, morda le grob nekoga, ki si ga imel posebej rad. Vse to ali nekaj od tega je domovina hrepenjenja, prepletena z domotožjem, so spomini, v katerih skozi leta izgine vse hudo in grenko in ostane samo lepo, in ki v svoji odmaknjenosti postaja vse še lepše, podobno nedosanjanim sanjam. Druga domovina pa je sedanjost v tujem svetu: je družina, dom, delo, prijatelji. Tako si razpet med dvoje domovin, kar postane včasih tudi zelo boleče.

Po osmih letih je pripelal sin družino na obisk. Z lepim avtomobilom so se pripelali. V majhnem kraju so se ob ozki ulici na hišah odpirala okna, ko je avto obstal pred neko hišo. Razveseljeni, ponosni starši so objeli sina, snaho, vnučko. O, koliko so si imeli povedati. A vnučka je molčala. "Zakaj je tako tiha, je bolna?" je zaskrbelo staro mamo. Sin pa ji je malo osramočen priznal, da mala ne zna slovensko. "Nisva kriva," se je nerodno opravičeval: "Oba po ves dan delava in z našo Heidi se največ ukvarja gospodinja, ki je Nemka. "In razgovor potem ni bil več tako vesel, tako sproščen. Heidi je tiho sedela v kotu in se igrala z malo belo muco. Ko pa so odhajali, se je bilo dekletce naenkrat razživel, babica pa je jokala.

Drobno pismo, napisano z otroško pisavo, je pritavalo v tujo deželo. Vse je bilo oguljeno, ko ga je končno dobila Helena. Dolgo ga je ogledovala. Ni si ga upala odpreti. Ko ga je končno odprla, je dolgo strmel v velike nerodne otroške črke: "Mamica, zakaj si name pozabila? Zakaj nič ne pišeš? V šolo že hodim, a pišem še slabo. Ko bom večji, bom pisal lepše. Piši mama, če me imaš še rada in pošlji teti kaj denarja zame." To je Joško, sinko. Pet let je vmes, kar ga je zadnjikrat objela. Pet let in veliko se je medtem zgodilo. Trikrat je menjala službo. Preselila se je v drug kraj. Poročila se je in šestmesečnega Damjana ima. Možu ni nikoli nič povedala o Jošku. Kaj bi rekla, če bi zvedela. Joško... Gledala je velike, nerodne črke. Povaljano pismo, ki je moralo skozi veliko rok, da jo je našlo. "Piši mi mama, če me imaš še rada!!!" To ni le glas pozabljenega,

zapuščenega sinka, to je glas domovine, ki mu ne ubežiš, kamorkoli greš, glas, ki prej ali slej pride za teboj!

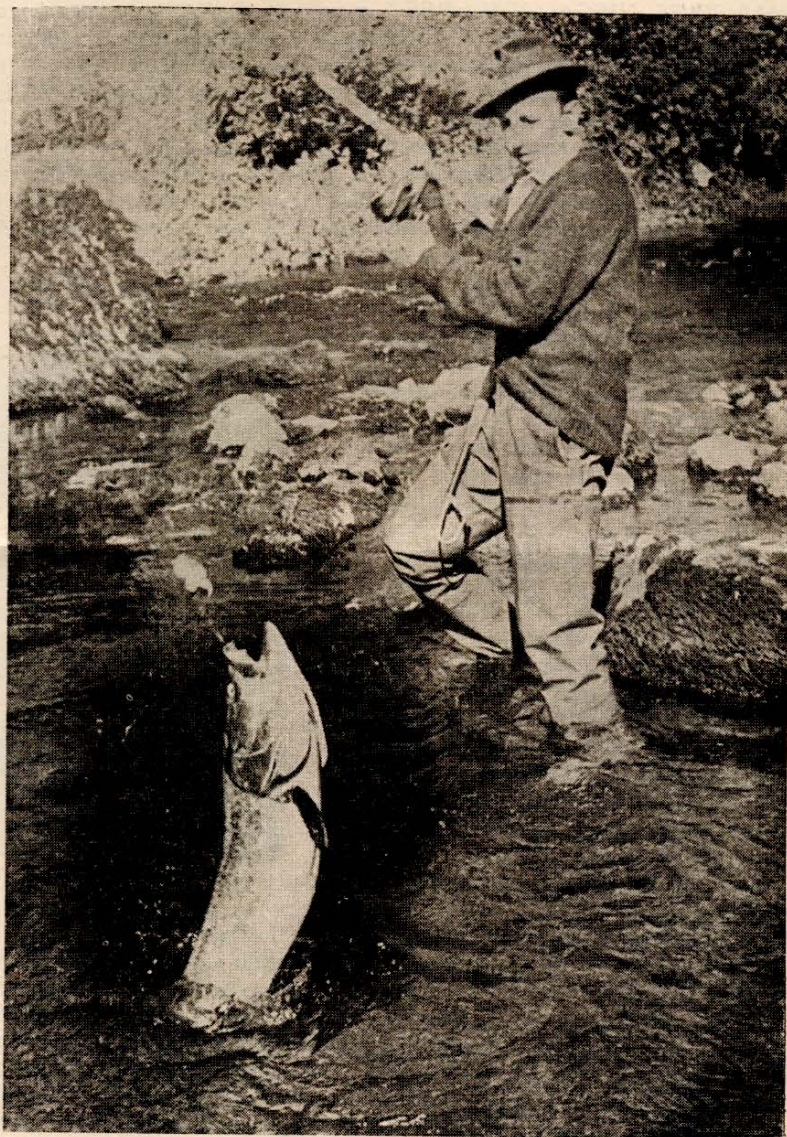
Po petih desetletjih Amerike je prišel na obisk. Z objemi, solzami in rdečimi nagelnji so ga sprejeli domači. S ponosom so mu pokazali novo hišo s širokimi okni, kaščo, kjer so uredili garažo, on pa je nestrpen stopil v gorco in srce mu je zatrepalo, ko je zagledal ljubo staro domačo zidavnico. Sklonil se je in poljubil stari prag ves razhojen od neštetihih nog njegovega rodu. Potem mi most, stkan iz srčne krvi... Ne- koč nam je v nekem pismu neki čunal, kako se bom na stara leta

vrnil. In vrnil sem se. Lepo mi je doma. Ničesar mi ne manjka. Vsi so dobri, vsi so mi prijatelji. A če sem srečen, me ne vprašajte. Tam na drugem koncu sveta, kjer sem preživel štirideset let, je grob moje žene, matere mojih otrok. Tam so moji otroci, tam so moji vnuki. Vem, svoje življenje imajo in zadovoljni so, da sem jaz tukaj zadovoljen. A priznati moram, da zdaj, ko sem daleč od njih, vse bolj mislim nanje, vse večkrat sanjam o njih. Štirideset let življenja se ne da izbrisati. Vedno bolj čutim, da imam dve domovini. In sam sebi se zdim kot vrvohec, ki hodi po ozki brvi med dvema bregovima, med dvema deželama."

Zares, včasih ni lahko.

Ina

(Objavljeno v reviji Rodna gruda)

RIBOLOV NA KRKI

(Foto: Rodna Gruda)

rojak zapisal: "Tako sem hrepenel po domačem kraju in dolga leta raj je odkrival spomine preteklosti in postajal ves mehak ob njih. Ko se je čez dva meseca vrnil čez široko morje, je odnesel polno srce spominov s seboj. Vse to je potem razgrnil pred svojimi otroki ter vnuki in prijatelji v Ameriki. A bil je razočaran. Saj so ti spomini ganili le nekaj prijateljev in najmlajšo vnučko, vsi drugi pa ga skoraj niso utegnili poslušati. V njem pa je gorelo. Stari kraj je klical, klical. In odločil se je, da se vrne za vselej.

Vrnil se je, si uredil dom v domačem kraju. Našel stare in nove prijatelje. Tekel je čas. Prihajala so pisma, razglednice, fotografije od otrok in vnukov. Prinašala so pozdrave, klic druge domovine. In začutil je, da je ta enako globoko zakopana v njegovem srcu, kakor dežele, kjer je doma. Dvoje domovin in med nji-

PISMO

Večkrat sem slišala pritožbo, da pošiljam le žalostne zgodbe v Triglav. Pritožba je upravičena, a kako pomagati, ko pa je okrog mene vse več žalostnih dogodkov kot veselih. Morda je kdo drugi bolj srečen. Ustregel bo nam vsem, če bo kaj veselega napisal.

Zanima me, če se naše žene kaj zanimajo za vlaganje sadja, zelenjave itd., pa tudi kisanje repe in zelja. Marsikak dollar se da prihraniti, če se prav obrnemo. Imate kaj pametnih nasvetov? Pišite na uredništvo, da bomo izmenjale misli in bomo vse malo pametneje (upam, da ne predebele, kot sem jaz). Pravijo, da gre ljubezen skozi želodec. Jaz to kaj malo verjamem, ker je moj mož tako suh, da se ga še "konzervirati" ne bi splačalo, jaz pa sem, kot vidite zgoraj v oklepaju! Vsekakor se oglašite!

M.K.

AVSTRALSKI SENAT

ČLOVEČANSKE PRAVICE

AVSTRALSKIH PRISELJENCEV

SENAT JE DOLOČIL KOMISIJO DA PROUČI IN POROČA:

- (a) Če so bile kratene pravice avstralskim priseljencem, posebno pa če so bili Hrvati prizadeti z:
- (1) neupravičenim vdorom v stanovanja;
 - (2) neupravičenim odvzemom dokumentov ali lastnine;
 - (3) neupravičenim kratenjem svobode, zasebnosti, ali dobrega imena; in če so bili prizadeti, kakšen pred ali sprememba upravnih ali sodnijskih postopkov je priporočljiva.
- (b) Če so bile in kako so še zdaj grožnje in nepotreben pritisk izvajane nad avstralskimi priseljenci, posebno pa proti Hrvatom, Srbom, Slovencem, Makedoncem in Črnogorcem na povod ali v dobrobit jugoslovanske ali katere druge vlade, posebno pa ako so agenti tajne policije tujih držav izvajali grožnje in nepotreben pritisk ali pa ako so kakorkoli delovali med člani avstralskih priseljencev.
- (c) Razmerje in okolščine nastale radi dejanj ministra za pravo v zvezi z Australian Security Intelligence Organisation (z Avstralsko varnostno obveščevalno družbo) v marcu 73.
- (d) Problemi in težave nastale za avstralske priseljenke radi dvojnega državljanstva in pravi postopek, ki bi odstranil iste težave.

Ta komisija vabi zainteresirane osebe in organizacije da vložijo pismene izjave na zgoraj

navedena vprašanja.

Začasna prijava o namenu vložitve poročila mora biti objavljena na Secretary, Select Committee of Civil Rights of Migrant Australians, The Senate Parliament House, Canberra, 2600, pred 29. junijem 1973 in pismene izjave morajo biti vložene čimprej.

Med potekom preiskave bo komisija zasliševala izjave.

Ako mogoče so poročila zaželjena v angleškem jeziku, toda tudi v lastnem jeziku bodo sprejeta.

ŽIVELA, ŽENSKA EMANCIPACIJA, ŽIVELA...!

"V službi sem od osmih do štirih", pravi teta Meta, "pošteno se nagram. Ko pa pridem domov "počivam" za štedilnikom, ko kuham večerjo. Potem pomivam, (medtem ko mož že gleda TV) in sta otroka prav živahna pri razmetavanju vsega, kar sem za "vikend" (medtem, ko so mož in otroka bili na izletu) pospravila in uredila. Res, živele ženska enakopravnost!" Ne samo ena, sto in sto tet Met in Metk "jamra" podobno širom sveta. "Rade bi, rade bi emancipacijo! ME HOČEMO ENAKOPRAVNOST!" Tako kriče žene in moški kimajo: "Ja, saj jo imajo! Noben poklic ni več "frej" babjih jezikov. Povsod so, vse imajo, kaj še hočejo? "Res, kaj? Doma, okrog 8. marca, ko se bliža tako imenovano "DAN ŽENA" in tu, na Mother's Day, je toliko žolčnih debat o tej nesrečni ženski enakopravnosti, da je človek že sit vsega. Najbolj "site" pa so zagotovo ženske. Bolj ko zahtevajo, več imajo. VEČ, VEČ, VEČ, D E L A imajo!!!

Živele ženska emancipacija!

KAKO SI PREDSTAVLJAM SVOJO ENAKOPRAVNOST?

(s kom?)

Z možem vendar (kaj bi se zmeraj kregali!)

"Dragi, FIFTI, FIFTI" (to je vse kar hočem!)

Danica Novak

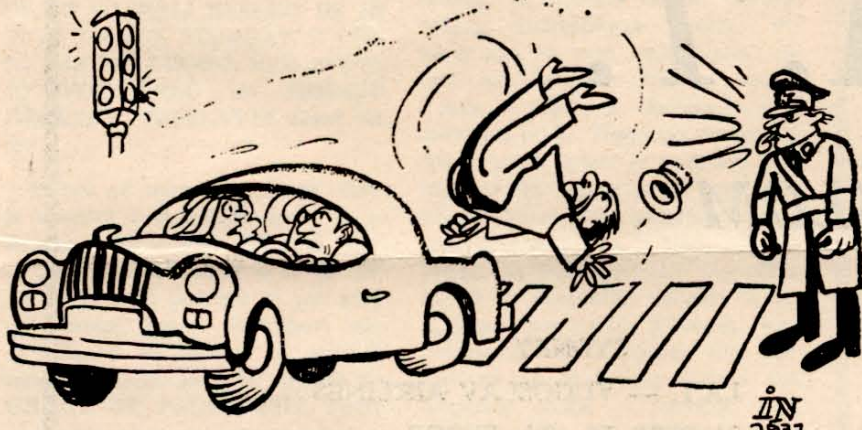
LJUTOMERSKI KASAČ

Janez Vajkard Valvasor je že pisal, da je bila Slovenija v 17. stoletju dežela vozarjev in tovarnikov, ki so vozili in tovorili razno blago iz Slovenije v sosedne dežele Italijo in Avstrijo in potem tudi domov. V 17. stoletju je iz teh beležk razvidno tudi poročilo o voznikih iz Pomurja, predvsem iz Ljutomeru in njegove okolice, ki so prevažali vino iz teh krajev v Italijo. Ljutomer in njegova okolica sta bila tudi v časih turških upadov, v 15., 16. in celo 17. stoletju, prizorišče težkih in velikih bitk med Turki in domačini. Iz tega sklepamo, da

so imeli ti vozniki konje s primesjo arabske in turkomanske krvi. Vpliv turških vojn na konjenišvo v Ljutomeru se vidi po tem, da so tam do leta 1870 vzrejali angloarabskega polkrvca gidran. Po letu 1870 so začeli pariti kobile gidran s kasaškimi žrebci.

Vzreji kasačev v Ljutomeru ni škodovalo nasprotovanje nekaterih konjeniških strokovnjakov, šla je namreč svojo pot naprej.

Vzreja kasačev se je razširila iz Ljutomeru po vsej Sloveniji in Jugoslaviji, saj ga vidimo danes tudi na največjih jugoslovanskih konjeniških prireditvah. Jože Mejač

— Zbil si ga!

— Prekleto, pa ravno konec meseca!

Pohištvo in druge hišne potrebščine
dobite po zmerni ceni in ugodnimi pogoji pri

HOLROYD FURNISHING CO.

Tel.: 632-9951

403 Guildford Rd., GUILDFORD, 2161.

ALBIN IN JUSTINA PORŠEK,

Vseh vrst zavarovanja sprejema

LEGAL AND GENERAL ASSURANCE SOCIETY LIMITED

Ena največjih zavarovalnic na svetu.

Zastopstvo:

"TRIGLAV" — SYDNEY, Bibbys Rd.

St. Johns Park.

Provizija za gradbeni sklad doma.

Knjigovodstvo — Zavarovanja

**F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES
PTY. LIMITED**

233a JOHNSON ST., ANNANDALE, 2038.

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb, kontraktorjev kot tudi posameznikov. Urejamo finančne obračune (Income Tax Returns), rešujemo davčne probleme in dajemo strokovne nasvete.

Zastopamo različna zavarovalna podjetja — Tariff Companies.

Zavarujemo: življenje, proti bolezni in nesrečam (Workers Compensation — Public Risks — Superannuation Scheme etc.), kakor tudi nepremičnine in drugo.

Posvetujte se z rojakom

V. FERFOLJA. Tel.: 660-0255.

ADRIATIC — WORLD WIDE SERVICE

Travel Centre

SYDNEY — 155 BATHURST ST., 2000.

TEL: 61-8101, 61-8140, 61-3361

MELBOURNE — 177 COLLINS ST., 3000.

TEL: 63-7441, 63-7442 (ga. Dana Zorec)

A.C.T. — QUEANBEYAN — EGON KATNIK — TEL: 88-2630.

OBRAČAJTE SE NA NAS V VSEH ZADEVAH POTOVANJA — V ALI IZ DOMOVINE — KAKOR TUDI KAMORKOLI V SVET. NAŠA POSTREŽBA NIMA KONKURENCE.

Pridite in se prepričajte!

Q-antas ALI **JAT**

PA BODI REVEN AL' BOGAT!

POTOVANJA UREJUJEMO ZA VSE LETALSKE IN PLOVNE DRUŽBE SVETA.

“DOMOV POD RODNI KROV”

Z

J. A. T.

LETALOM

MELBOURNE

J.A.T. — YUGOSLAV AIRLINES

500 COLLINS ST., 15th FLOOR.

TEL.: 61 - 2225, 61 - 2226

SYDNEY

J.A.T. — YUGOSLAV AIRLINES

84 PITT ST., 7th FLOOR.

TEL.: 28 - 4521, 28 - 1639

NAJVEČ SLOVENSKIH ROJAKOV, KI GREDO NA OBISK V STARO DOMOVINO, POTUJE V J.A.T.-om

Zakaj ne bi tudi Vi?

Vprašajte svojo potniško agencijo za naše pogoje ali se obrnite naravnost na nas.